

Czwartek, 10 marca 2016 r.

P8_TA(2016)0084

Egipt, w szczególności sprawa Giulia Regeniego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie Egiptu, zwłaszcza Giulia Regeniego (2016/2608(RSP))

(2018/C 050/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu, w szczególności z dnia 17 grudnia 2015 r. ⁽¹⁾ i 15 stycznia 2015 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych UE w sprawie Egiptu z dnia 21 sierpnia 2013 r. i 10 lutego 2014 r.,
 - uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, tortur, wolności słowa i obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając odpowiedź wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 27 października 2015 r. na pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie E-010476/2015 w sprawie wsparcia wojskowego UE i państw członkowskich dla Egiptu,
 - uwzględniając konstytucję Egiptu, zwłaszcza jej art. 52 (dotyczący tortur) i 93 (dotyczący wiążącego charakteru międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka),
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur, których stroną jest Egipt,
 - uwzględniając oświadczenie egipskiej Komisji Praw i Swobód, która poinformowała, że w 2015 r. państwowe siły bezpieczeństwa uprowadziły 1 700 osób,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z dostępnymi informacjami Giulio Regeni, 28-letni włoski doktorant Uniwersytetu w Cambridge, zaginął w dniu 25 stycznia 2016 r. po wyjściu ze swojego domu w Kairze; mając na uwadze, że 3 lutego 2016 r. jego ciało zostało znalezione na poboczu drogi na przedmieściach Kairu;
- B. mając na uwadze, że władze Egiptu zleciły przeprowadzenie sekcji zwłok przed repatriacją ciała ofiary do Włoch, gdzie włoscy śledczy przeprowadzili ponowną sekcję zwłok; mając na uwadze, że jej wyniki nie zostały jeszcze podane do publicznej wiadomości; mając na uwadze, że władze Egiptu stwierdziły, że nie mają nic do ukrycia w związku z tym morderstwem oraz że są równie zainteresowane dotarciem do prawdy i gotowe do pełnej współpracy z władzami Włoch w toczącym się śledztwie;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z tym, co donoszą media oraz włoski ambasador w Kairze, ciało Giulia Regeniego nosiło znamiona ciężkiego pobicia i różnego rodzaju tortur; mając na uwadze, że włoski minister spraw wewnętrznych stwierdził, że na ciele można było zauważyć oznaki „czegoś nieludzkiego, zwierzęcego i niedopuszczalnej przemocy”;
- D. mając na uwadze, że Giulio Regeni prowadził badania w Kairze nad rozwojem niezależnych związków zawodowych w Egipcie po odsunięciu prezydentów Mubaraka i Mursiego od władzy i kontaktował się z przeciwnikami rządu;
- E. mając na uwadze, że sprawa Giulia Regeniego wpisuje się na długą listę wymuszonych zaginięć, do jakich doszło w Egipcie od lipca 2013 r.; mając na uwadze, że sprawcy tych porwań pozostali bezkarni;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0463.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0012.

Czwartek, 10 marca 2016 r.

- F. mając na uwadze, że obecny rząd Egiptu przeprowadził zakrojoną na szeroką skalę kampanię arbitralnych zatrzymań krytyków rządu, w tym dziennikarzy, obrońców praw człowieka oraz członków ruchów politycznych i społecznych; mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami władz Egiptu od lipca 2013 r. aresztowano ponad 22 000 osób;
- G. mając na uwadze, że ośrodek leczenia i rehabilitacji ofiar przemocy El Nadim jest zagrożony zamknięciem ze strony władz z uwagi na nieprawdziwe oskarżenia dotyczące naruszania przepisów ochrony zdrowia; mając na uwadze, że ośrodek ten pełni kluczową rolę w leczeniu ofiar przemocy i tortur, a także szerzeniu wiedzy na temat tortur, zabójstw i najcięższych przypadków znęcania się podczas zatrzymań;
- H. mając na uwadze, że Egipt jest od dawna strategicznym partnerem Unii Europejskiej; mając na uwadze, że poziom zaangażowania UE w Egipcie powinien opierać się na zachętach, zgodnie z zasadą „więcej za więcej” europejskiej polityki sąsiedztwa, oraz powinien zależeć od postępów reform instytucji demokratycznych, poszanowania praworządności i praw człowieka; mając na uwadze, że w dniu 21 sierpnia 2013 r. Rada do Spraw Zagranicznych UE zleciła wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel przegląd pomocy UE dla Egiptu; mając na uwadze, że Rada do Spraw Zagranicznych postanowiła, iż współpraca UE z Egiptem zostanie uzależniona od przemian zachodzących w tym kraju;
- I. mając na uwadze, że Rada do Spraw Zagranicznych UE w swoich konkluzjach z dnia 21 sierpnia 2013 r. stwierdziła, iż „[p]aństwa członkowskie uzgodniły, że zawieszono zostaną zezwolenia na wywóz do Egiptu wszelkiego sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, ponownej ocenie poddane zostaną zezwolenia na wywóz sprzętu, którego dotyczy wspólne stanowisko 2008/944/WPZiB, oraz przeprowadzony zostanie przegląd pomocy udzielanej Egiptowi przez państwa członkowskie w zakresie bezpieczeństwa.”; mając na uwadze, że konkluzje te zostały potwierdzone przez Radę do Spraw Zagranicznych w lutym 2014 r.; mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca/ wysoka przedstawiciel potwierdziła w swojej odpowiedzi z dnia 27 października 2015 r. na pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie E-010476/2015, że konkluzje te stanowiły polityczne zobowiązanie przeciwko wszelkiemu wojskowemu wsparciu dla Egiptu;
- J. mając na uwadze, że konstytucja Egiptu przyjęta w 2014 r. chroni podstawowe prawa i swobody;
- K. mając na uwadze, że Egipt zmagają się z terroryzmem ze strony różnych organizacji dżihadystycznych działających w kraju, zwłaszcza na Synaju, które mają także powiązania z Państwem Islamskim oraz innymi organizacjami terrorystycznymi aktywnie angażującymi się w kryzys libijski; mając na uwadze, że trwający konflikt w Libii ma bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo Egiptu; mając na uwadze, że obecny konflikt budzi poważny niepokój Unii Europejskiej, a zwłaszcza Włoch;
1. zdecydowanie potępia tortury, jakim poddany został obywatel UE Giulio Regeni, a także jego zabójstwo w niewyjaśnionych okolicznościach i przekazuje jego rodzinie kondolencje i wyrazy współczucia;
 2. wzywa władze Egiptu do przekazania władzom Włoch wszystkich dokumentów i informacji niezbędnych do przeprowadzenia natychmiastowego, przejrzystego, bezstronnego i wspólnego dochodzenia w sprawie Giulia Regeniego zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami, a także do podjęcia wszelkich wysiłków, aby jak najszybciej postawić sprawców tej zbrodni przed sądem;
 3. podkreśla z wielkim zaniepokojeniem, że zabójstwo Giulia Regeniego nie jest odosobnionym przypadkiem, lecz jest związane z torturami, zabójstwami w więzieniu i wymuszonymi zaginięciami, do jakich dochodziło w ostatnich latach w Egipcie, co jest jawnym naruszeniem art. 2 układu o stowarzyszeniu między UE a Egiptem, który stwierdza, że stosunki między UE a Egiptem muszą opierać się na poszanowaniu demokratycznych zasad i podstawowych praw człowieka zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka, i stanowi kluczowy element tego porozumienia; w związku z tym wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie do zwalczania wspólnie z władzami Egiptu rutynowej praktyki wymuszonych zaginięć i tortur, a także do naciskania na przeprowadzenie skutecznych reform egipskiego aparatu bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości;
 4. jest głęboko zaniepokojony bezpośrednim zagrożeniem przymusowego zamknięcia ośrodka leczenia i rehabilitacji ofiar przemocy El Nadim; apeluje o niezwłoczne wycofanie polecenia zamknięcia ośrodka w trybie administracyjnym;
 5. niepokoi się ciągłym szykanowaniem egipskiej Komisji Praw i Swobód za jej widoczny udział w prowadzonej w Egipcie kampanii „Stop wymuszonym zaginięciom”;

Czwartek, 10 marca 2016 r.

6. przypomina władzom Egiptu o ich krajowych i międzynarodowych zobowiązaniach prawnych i wzywa je do priorytetowego traktowania ochrony i propagowania praw człowieka, a także do zapewnienia rozliczalności naruszeń takich praw; wzywa ponownie do niezwłocznego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich osób przetrzymywanych i skazanych wyłącznie za to, że korzystały z przysługującego im prawa do wolności słowa i pokojowych zgromadzeń, w tym do uwolnienia obrońców praw człowieka, pracowników mediów i blogerów; wzywa władze Egiptu, by zapewniły prawo do uczciwego procesu zgodnie z międzynarodowymi standardami;
7. wzywa egipski rząd do dopilnowania, by krajowe i międzynarodowe organizacje społeczeństwa obywatelskiego i niezależne związki zawodowe mogły swobodnie działać w kraju, bez ingerencji lub zastraszania ze strony rządu; wzywa władze Egiptu do zniesienia zakazu podróżowania nałożonego na kilku czołowych egipskich obrońców praw człowieka;
8. oczekuje, że nowa konstytucja, przyjęta w dniach 14–15 stycznia 2014 r., a zwłaszcza jej art. 52, 73 i 93, będzie stanowiła ważny krok w kierunku demokratycznych przemian w kraju;
9. przyjmuje do wiadomości powołanie nowego Zgromadzenia Ludowego i zwraca się do niego z apelem o pilny przegląd represyjnej ustawy o protestach z listopada 2013 r., wykorzystywanej do tłumienia wszelkich form pokojowego sprzeciwu, a także ustawy o zgromadzeniach z 1914 r.; apeluje także o przegląd wszelkich innych represyjnych przepisów przyjętych z naruszeniem konstytucji Egiptu, w tym ustawy o aktach terrorystycznych i ustawy o podmiotach terrorystycznych, które mogłyby być niewłaściwie wykorzystywane do represji wewnętrznych, a nie do poprawy ogólnego bezpieczeństwa; podkreśla gotowość do zbadania wspólnie z władzami Egiptu możliwości rozwoju programu budowy potencjału dla egipskiego parlamentu;
10. podkreśla, że zapewnienie długotrwałej stabilizacji i bezpieczeństwa w Egipcie jest możliwe jedynie poprzez budowę prawdziwie pluralistycznego społeczeństwa szanującego odmienność poglądów i stylu życia; wzywa władze Egiptu do zaangażowania się na rzecz dialogu pojednania zbliżającego wszystkie pokojowe siły, w tym pokojowych islamistów, aby odbudować zaufanie do polityki i gospodarki w pluralistycznym procesie politycznym;
11. podkreśla znaczenie, jakie Unia Europejska nadaje współpracy z Egipcem, który jest ważnym sąsiadem i partnerem, a także jego roli w zapewnianiu stabilizacji w regionie; podziela obawy egipskiego społeczeństwa dotyczące wyzwań gospodarczych i politycznych, a także wyzwań w zakresie bezpieczeństwa, z jakimi musi uporać się ich kraj i region; potępia ataki terrorystyczne na cywilną ludność i wojsko w Egipcie;
12. wzywa UE, a zwłaszcza wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel i delegaturę UE w Kairze, do zapewnienia regularnej wymiany z obrońcami praw człowieka oraz innymi przedstawicielami opozycji, aby udzielić wsparcia osobom zagrożonym lub więzionym i śledzić ich losy w kompleksowy sposób;
13. apeluje do państw członkowskich o pełne stosowanie się do konkluzji Rady do Spraw Zagranicznych z sierpnia 2013 r. w zakresie wywozu technologii wojskowej i sprzętu, a także współpracy w zakresie bezpieczeństwa; domaga się zawieszenia wywozu urządzeń dozoru w przypadku pojawienia się dowodów, że takie urządzenia byłyby wykorzystywane do naruszania praw człowieka; wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel do informowania o aktualnym stanie współpracy wojskowej i w zakresie bezpieczeństwa państw członkowskich UE i Egiptu, a także do opracowania w bliskiej współpracy z Parlamentem Europejskim planu przewidującego konkretne działania, jakie władze Egiptu muszą podjąć, by znacznie poprawić sytuację w zakresie praw człowieka i przeprowadzić kompleksową reformę wymiaru sprawiedliwości, zanim możliwe będzie rozważenie przeprowadzenia ponownej oceny konkluzji Rady do Spraw Zagranicznych z sierpnia 2013 r.;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich, prezydentowi i rządowi Arabskiej Republiki Egiptu oraz Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów.